

28 D'ABRIL 2013 DIA MUNDIAL
DE LA SALUT LABORAL

**NO ETS UNA
MERCADERIA!!!**

**TRENCA AMB ELS
SEUS RISCOS!!!**

mai, i menys en temps d'estafa social i economica, assumeixis el dany a la teva salut com alguna cosa necessària i inevitable

**CONFEDERACIÓ
GENERAL DEL TREBALL**

www.cgf.org.es

www.rojoynegro.info

“EN TEMPS D'ESTAFA SOCIAL I ECONÒMICA, NO ASSUMEIXIS EL RISC, EL DANY EN LA TEVA SALUT, COM ALGUNA COSA NECESSÀRIA I INEVITABLE...”

L'actual món del treball ve configurat per una nova norma social: és l'empresari al que se li ha dotat de capacitat “normativa” per decidir unilateralment sobre les nostres ocupacions i les nostres condicions de treball.

Les persones assalariades, ni com a treballadors, ni com a individus socials, ni com a membres d'una classe, ni com a generació –menys encara com a gènere-, podem preveure de cap manera com evolucionaran les nostres ocupacions i les nostres condicions de treball i vida.

La precarietat, l'arbitrarietat, la inseguretat jurídica, s'han convertit en la “biblia” de l'empresariat i dels seus gestors (els polítics) en aquesta economia monetària, on només compta el lucre, el benefici privat i no les persones, el col·lectiu, les coses comunes, el suficient per tots i totes.

La incertesa sobre el futur, no només el laboral, sinó el social de l'individu, augmenta les dificultats per desenvolupar un treball/ocupació en un entorn de benestar en salut material i psico-social.

La “crisi-estafa” aguditza i consolida el risc:

Les zones més protegides jurídica i sindicalment, del món del treball, disminueixen de manera significativa en els cinc anys de “crisi-estafa”: milers i milers de treballadors i treballadores, de sectors industrials sindicalitzats i contractualment protegits, abandonen “voluntària” o de manera obligada, el món laboral.

Els treballadors/as que queden a les zones reestructurades, empitjoren “voluntàriament” les seves condicions salarials i les seves condicions de treball: menys treballadors treballen més hores,

cobren menys i flexibilitzen el seu temps de treball en funció de la demanda, sacrificant “voluntàriament” la seva conciliació amb la vida social i familiar.

Aquestes zones protegides, desapareixen i són suplantades per models de relacions laborals, on el treballar més temps (hores de treball), treballar en qualsevol condició (flexibilitat interna), es converteix en la norma i les condicions de treball, així com el risc, es desprotegeixen per instaurar la sobre-explotació de les persones.

Així doncs, la sortida a la crisi econòmica es fa sobre una major precarització de les condicions d'ocupació, els costos en termes de salut són elevats i alhora “amagats” a la societat, ja que a aquesta solament se li mostra que hi ha menys “morts/as”.

La cadena de conseqüències, tant per la fràgil seguretat jurídica del contracte, com per l'absoluta llibertat de desprendre's del mateix, no només disciplina al treballador, sinó que li crea una consciència on el treballar en qualsevol condició (accidentabilitat, ansietat, disso-ciació, sinistralitat, agressions a la seva salut mental social i biològica), considera que l'important és treballar i la seva seguretat física, la seva salut, passa al plànol de la “casualitat”, a veure si hi ha sort i no em toca a mi.

La vida i una bona vida, en Salut i Benestar, és un dret essencial en qualsevol model econòmic i polític: el dany, el risc en la nostra salut és EVITABLE.